

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/8/2019
Identifikačné číslo spisu: 7118224506
Dátum vydania rozhodnutia: 3. decembra 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7118224506.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Cisárovej a sudcov JUDr. Márie Trubanovej, PhD., JUDr. Lubora Šeba (sudca spravodajca), JUDr. Judity Kokolovskej, JUDr. Nory Halmovej, Mgr. Viliama Pohančeniča a JUDr. Miroslavy Janečkovej v spore žalobcu Y.. E. Q., so sídlom N. XXX/X, XXX XX T. nad G., IČO: 31 980 660, zastúpeného JUDr. Michalom Kuročkom, advokátom so sídlom Obchodná 2, 071 01 Michalovce, proti žalovanému Košickému samosprávnemu kraju, so sídlom Námestie Maratónu mieru 1, 042 66 Košice - Staré mesto, IČO: 35 541 016, o určenie absolútnej neplatnosti právnej skutočnosti, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8S 4/2019, o nesúhlase Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci Okresným súdom Košice I, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci j e d ô v o d n ý.

Vecne príslušným súdom na konanie v prvej inštancii je Okresný súd Košice I.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) 17. decembra 2018 domáhal, aby súd určil, že rozhodnutie č. 2000/08797 z 11. septembra 2000 je absolútne neplatné a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Poukázal na skutočnosť, že na základe predmetného rozhodnutia - povolenia došlo k zmene špecifikovaného privatizovaného majetku definovaného v privatizačnom projekte č. 2223 a s ním práv spojených. Došlo tak ku transformácii štátnej zubnej ambulancie na neštátnu, ktorá však nebola privatizovaným majetkom v zmysle rozhodnutia vlády Slovenskej republiky č. 858/2000 a teda ani v zmysle zmluvy č. 2068/2001 o predaji časti podniku. Priamym dôsledkom tohto úkonu bol podľa žalobcu fakt, že nedošlo ku prevodu privatizovaného majetku zo strany štátu na žalobcu, ktorým bola štátna zubná ambulancia. Poukázal na to, že tieto skutočnosti a právny stav odporujú zákonu č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku zo strany štátu.

2. Súd prvej inštancie prípisom z 9. januára 2019 postúpil spor Krajskému súdu v Košiciach (ďalej aj „správny súd“ alebo „krajský súd“) v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) z dôvodu vyslovenia svojej vecnej, kauzálnej a funkčnej nepríslušnosti. Zároveň poukázal na ustanovenie § 10 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“), podľa ktorého na konanie a rozhodovanie v správnom súdnictve sú vecne príslušné krajské sudy, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Správny súd nesúhlasil s postúpením veci z dôvodu, že vec patrí do agendy všeobecného súdnictva a vec preto v zmysle § 18 ods. 4 SSP predložil na rozhodnutie kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“). Uviedol, že z obsahu podanej žaloby vyplýva, že žalobca sa síce domáha určenia absolútnej neplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy z 11. septembra 2000, avšak z obsahu žaloby je zároveň zrejmé, že uplatnený nárok má v prevažnej časti právnej argumentácie súkromnoprávnu povahu. Uvedené podanie podľa neho neobsahuje formuláciu žalobných dôvodov a petitu predpokladanú zákonom (SSP), t.j. uvedenie tzv. žalobných bodov a aký konečný návrh žalobca robí, v súlade s ustanoveniami § 190, § 191 SSP, v zmysle ktorých súd žalobu buď zamietne alebo napadnuté rozhodnutie správneho orgánu zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie (§ 182 ods. 1, 2 SSP). Navyše podľa správneho súdu z obsahu žaloby vyplývajú majetkoprávne aspekty nárokov žalobcu. Konštatoval, že predmetom súdneho prieskumu sa javí byť posúdenie toho, či neštátna zubná ambulancia bola súčasťou privatizácie. Poukázal na to, že uvedený hmotnoprávny vzťah je podľa žalobcu dôvodom, prečo je potrebné, aby súd určil právnu skutočnosť, a teda rozhodnutie súdu je podmienkou, aby sa na právny úkon hľadelo ako na neplatný. Predmetný spor podľa správneho súdu zahŕňa prevod majetku štátu na nadobúdateľa tohto majetku na základe privatizácie, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov. V danom prípade sa podľa jeho názoru jedná o spor, ktorý môže posúdiť a rozhodnúť súd v zmysle CSP.

4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti (§ 18 ods. 4 a § 8 SSP v spojení s § 11 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci je dôvodný.

5. Podľa § 18 ods. 4 SSP ak súd postúpi vec správne súdu, ktorý s tým nesúhlasí z dôvodu, že nejde o vec patriacu do správneho súdnictva, správny súd ju predloží na rozhodnutie kompetenčnému senátu najvyššieho súdu, ktorého rozhodnutím sú sudy viazané.

6. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

7. Súkromnoprávne vzťahy, z ktorých vychádzajú súkromnoprávne spory a iné veci, sú charakterizované najmä právnou rovnosťou a vôľovou autonómiou ich účastníkov. Ich postavenie je rovnocenné, čo znamená, že jeden z účastníkov súkromnoprávneho vzťahu nie je oprávnený jednostranne ukladať povinnosti druhému účastníkovi a ani sám autoritatívne vynucovať splnenie povinnosti druhého účastníka súkromnoprávneho vzťahu. Verejnoprávne vzťahy ako vzťahy upravené normami verejného práva sú postavené na princípe nadriadenosti a podriadenosti subjektov (princíp subordinácie). Pre tieto právne vzťahy je typické, že jeden zo subjektov (orgán verejnej moci) ukladá jednostranne druhému účastníkovi právneho vzťahu na základe zákona a presne ustanoveným spôsobom povinnosti prostredníctvom autoritatívnych administratívnych aktov aplikácie práva. V týchto vzťahoch vystupuje zjavne do popredia princíp nerovnosti účastníkov a chýba tu autonómia vôle podriadeného účastníka.

8. Zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 92/1991 Zb.“) v ustanovení § 1 ods. 1 upravuje podmienky prevodu majetku štátu, ku ktorému majú právo hospodárenia štátne podniky, štátne peňažné ústavy, štátne

poisťovne a iné štátne organizácie (ďalej len „podnik“) alebo ktorý je v správe Slovenského pozemkového fondu, včítane ich majetkových účastí na podnikaní iných právnických osôb, ako aj podmienky prevodu majetkových účastí štátu na tomto podnikaní, a to na slovenské alebo zahraničné právnické alebo fyzické osoby (ďalej len „privatizácia“). Tento zákon sa použije obdobne na majetok podnikov zahraničného obchodu a účelových organizácií zahraničného obchodu aj na ich majetkové účasti na podnikaní iných právnických osôb (ods. 2). Podmienky prevodu majetku štátu ustanovené týmto zákonom sa nevzťahujú na majetok, ktorý podľa ústavných alebo osobitných zákonov môže byť len vo vlastníctve štátu (ods. 3).

9. V zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb. práva a povinnosti podniku z pracovnoprávných vzťahov k zamestnancom pracujúcim v podniku alebo v jeho organizačnej zložke, ktorých sa privatizácia týka, prechádzajú na nadobúdateľa.

10. Predmetný spor zahŕňa prevod majetku štátu na nadobúdateľa tohto majetku na základe vyššie cit. zákona. Obsahom žaloby sú aj majetkoprávne aspekty nárokov žalobcu a predmetom súdneho prieskumu bude posúdenie toho, či neštátna zubná ambulancia s odštátneným zubárom MUDr. N. bola súčasťou privatizácie.

11. Vychádzajúc zo skutkového stavu ako aj z obsahu spisu, je zrejmé, že žalobca sa prostredníctvom podanej žaloby domáha voči žalovanému ochrany vlastníckeho práva - prevodu práv a povinností, nedomáha sa preskúmania rozhodnutia orgánu verejnej správy, alebo ochrany pred nečinnosťou žalovaného ako orgánu verejnej správy, a teda v predmetnej veci ide o súkromnoprávny spor medzi žalobcom a žalovaným.

12. Podmienkou na to, aby vec bola prejednaná v rámci správneho súdnictva je, aby išlo z hľadiska predmetu konania o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky, definované v ustanovení § 6 SSP. V danom prípade však z obsahu, ani petitu žaloby nevyplýva, že by sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy, prípadne ochrany pred nečinnosťou správneho orgánu, teda nejde o správnu žalobu.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti kompetenčný senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že v zmysle § 2, § 3 a § 6 SSP a § 137 CSP nejde o vec patriacu do správneho súdnictva a podľa § 12 CSP v spojení s § 13 a § 15 ods. 1 CSP je na konanie v prvej inštancii vecne a miestne príslušný súd uvedený vo výrokovej časti tohto uznesenia s tým, že súdy sú týmto rozhodnutím viazané (§ 11 ods. 1 CSP).

14. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 7:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

